

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătatate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru se-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iulie-Septembrie al anului 1883, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimite mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Martie 1883, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârșia cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Comentariu*).

Correspondentul nostru din Budapesta cunoscând prea bine marea înțelepciune politică, cu care se conduce statul nostru cu repezi pași spre neînflorire, nu s'a înșelat, când, trimițîndu-ne autograful ministrului de culte Trefort la distincțiunea episcopului din Gherla sub cuvîntul, că acest autograf va fi comentat de diarele maghiare, a reținut dela comentarea lui. Avem înaintea noastră o grămadă de diare din capitală, cari în articoli de fond se ocupă cu comentarea faimosului autograf. Deși eram decizi a mai publica unele escentrități din diarele maghiare cu privire la „impărțirea“ României, totuși dăm loc astăzi comentariului din „Pesti-Napló“, rezervându-ne dreptul de a reveni la escentricități cu altă ocaziune.

Eată comentariul fără comentariu:

„Sînt valachi maghiari, valahi daco-români, patrioți buni și răi, credincioși și necredincioși.

„Regele nostru Francisc Iosif premiează cu distincțiuni și ridică la înalte dignități pre credincioșii săi valachi maghiari; pre daco-români, cari doresc

*) Veți coresp. din Budapesta.

a se rupe dela el, i apasă strictetea legii. Înzadar afectează unii dintre dacoromaniști loialitate către Majestatea Sa. Dacă recunosc de domn al lor pe Majestatea Sa Habsburgul Francisc Iosif, cum pot să-și dorească de principe pe Carol de Hohenzollern? Dacă nu voiesc să fie cetățeni maghiari și doresc să fie cetățeni Daciei, cum cred că vor putea respecta persoana regelui maghiar cu coroana în cap? Aici nu mai pot alege, decât că, sau recunosc Ungaria de patria lor și țin cu noi servind regelui, sau să-și deneghe patria, unde sau născut și rumpîndu-se de noi și regele nostru, să se lipească de România (Oláhország — Valachia.) Cei ce se decid pentru aceasta, și tradează patria, — aceasta e lucru natural — și pentru afecțiunea și faptele lor poartă și grava responsabilitate.

„Dacă vom ajunge la adecă, vom vedea câți vor fi ei. Poporul valachic nu va fi cu ei, el nu părăsește stindardul lui Francisc Iosif. Cătanele valache ale regimentelor maghiare se vor lupta contra legiunilor daciane cu o bărbăție, ca și secuii. „Traian“-ul din București nu va ocupa „Apulum“-ul, pe care noi maghiarii-l numim Albaulia, căci dacă va veni, l gonim afară pre la porțile de fer cu honveđi valachi. Unii popi (popák) fanatici sau advocați fantastici pot face cult din Dacoromanism, și pot ațîța nemotivata ură contra maghiarilor; masa poporului valach nu i va urma în resboiul civil.

„Majestatea Sa distinge pre acei valachi de influință (azon oláh főemberek), cari sînt apostolii păcii civile și ai concordiei. Pe Mihálka vicecomitele din Marmășia și pre Szabó Iános, episcopul din Gherla. Acestia, deși valachi, sînt maghiari buni ca și noi, și regele pentru aceasta-i iubesc. Prin grațiosul seu dar le dă de scire, se continue cu bărbăție lupta contra dacoromanismului, căci aceasta face un lucru plăcut înaintea feței dînsului.

„Când a decis regele se dea insignii, rang, poziții înalte și distincțiuni (ordo) acestor bărbăți, nu s'a fost întemplat demonstrațiunea din Iași, unde vecinii au voit să-i răpească (elrabolni) trei părți de țeară; atunci încă n'a fost șis presidentul camerei Rosetti, că Carol este regele românilor, așadară nu Francisc-Iosif. Dacă a mai fost valah în Ungaria, care a ținut de compatibil dacoromanismul cu fidelitatea către principe, acum nu o mai poate crede, nu o mai poate șice. Poftim a alege. Cu episcopul Szabó și vicecomitele Mihálka pelângă rege, sau cu Rosetti și Grădisteanu contra noastră a tuturor?

„Cum cugăta guvernul maghiar despre dacoromanism o a spus ministrul Trefort cu cuvîntul în Marmășia, și o a scris în epistolă episcopului din Gherla Ioan Szabó. Cuvintele și scrisoarea dechiară deopotrivă, că statul maghiar a acceptat proclamarea de resboiu a dacoromânilor, și înainte de toate va stărpi dacoromanismul aici acasă, cu ajutorul autorităților legale și cu a celor valache bisericesci, a căror datorință este să ajute statului în scopurile sale politice. Trefort a toastat pentru vicecomitele Mihálka, a scris epistolă episcopului Szabó și prin aceasta a provocat pre toți valahii, cari poartă oficiu bisericesc sau civil în Ungaria, pre cei ce sînt patrioți fideli și voiesc se mai rămîna de atari, i-a provocat să-și țină de datorință a stărpi dacoromanismul și a se înrola în o partidă contra periculoaselor principii și a propagandei trădătoare.

„Epistola lui Trefort, bate și la București, ministrul de culte și incovoaiie sabia, și aceasta nu o face fără scirea ministrului president. Ceea ce n'a anunțat Kálnoky lui Sturdza o anunță acum Trefort, să înțeleagă din aceste Valahia, că ce vrea Ungaria.

„Pentru noi însă este mai importantă partea despre politica internă a epistolei, anunierea, că „Ungaria nu poate fi stat poliglott“ precum e Elveția, statul maghiar a fost maghiar și va fi maghiar. Naturalele dorințe ale naționalităților nu pot trece preste această graniță, trebuie să-și tragă seamă cu acest factor, și trebuie să le aducă în consonanță cu pretensiunile statului maghiar“. Așa șeu, căci folosirea liberă a limbei și cultivarea ei este asigurată fie-cărui, libertatea aceasta de faptă există în familie (!) în comună, la oficii (!!) în biserică, în școală, în presă, cine nu se îndestulesce cu atăta, acela vrea să descompună statul maghiar, și pre acela guvernul regelui maghiar l va tracta ca pre inamic.

„Vom sci aduce la rațiune pre acesti fantasti, aparțină ei ori-cărei clase civile“ șice ministru. Da cu toată strictetea, fie ei preoți, fie mireni, fie chiar și episcopi, sau domni mari, voveođi valachi nu suferim în Ungaria, întocmai cum nu suferim tribuni dacoromâni.

Episcopul din Gherla Ioan Szabó este arătat în fața țerei ca model al episcopilor valahi. Lauda aceasta i compete lui, însă ea nu compete capitulului, seminarului și diecesei sale. Szabó este numai de cinci ani în scaunul episcopesc și deși predecesorul său, actualul episcop din Oradea mare, Pavel, încă n'a fost rău maghiar, cu toate acestea printre preoții diecesei sale sînt atătea elemente dacoromănesci, pe unii canonici nu-i poți aduce la rațiune,

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

În momentul acesta se deschise ușa și Ulfilas, căruia fără indoială dl Goefle îi dase ordini, veni să-l încunoscînteze, că calul său este prins la sanie. Ulf părea treaz deplin.

— Cum! esclamă doctorul cu surprindere, căte oare avem? Două-spre-dece? Nu se poate! Orologiul acesta vechiu... Dar nu, șise el, uitîndu-se la ceasornicul său, sînt tocmai două-spre-dece, eu am să merg, să mă întrețin cu baronul, de procesul acela mare, pentru care m'a făcut să viu. Mă mir, că știindu-mă sosit n'a întrebat încă de mine!...

— Dar dl baron a trimis, răspuse Ulf: nu ți-am spus, domnule Goefle?

— Nu!

— A trimis este o oară, vorba, că a fost ađi noapte indispus; altcum ar fi dumnului însuși...

— Aici?... Tu esagerezi politeța baronului dragă Ulf!... Baronul nu vine nici odată la Stollborg!

— Foarte rar, domnule Goefle, dară...

— A da! Nu este cu puțință a vedea pe taica Stenson? Înainte de ce mă duc la castel, ca să fac vrednicului om o mică vizită! Tot așa surd este?

— Și mai surd, domnule Goefle; el nu te va pricepe nici un cuvînt.

— Ei bine, am să-i vorbesc prin semne.

— Dară, domnule Goefle... unchiul meu nu șcie că ești aici.

— A! da! Ei bine, va afla.

— El mă va înfrunta, pentru că nu l'am înșciințat... și pentru că am consimțit...

— La ce? Că m'ai lăsat, să trag aici? Ei bine spunei că am trecut peste permisiunea ta.

— Închipuesce-ți, adause dl Goefle franțozesce și adresându-se lui Cristian, că noi sîntem aici pe ascuns și fără scirea domnului Stenson intendantul, vechiului castel. Și ceva foarte bizar este, că numitul d. Stenson, ca și cinstitul său nepot aici de față se improtivesc cu deseversire a lăsa pe cineva să locuiască în ruina aceasta, atăt sînt ei de convingi, că ea este cercetată de spirite rele și rufăcătoare...

Fața dlui Goefle devenise deodată serioasă, căt era de veselă, ca și când, datat a ride de astfel de lucruri, ar începe ași înfrunta risul, și el întrebă în un ton aspru pe Cristian, dacă crede în aparițiuni.

— Da, în alucinațiuni, răspuse Cristian fără ezitare.

— A! ai avut de aceste din când în când?

— Da, din când în când, în friguri sau sub influența unei preocupății mari. Ele erau atunci mai puțin complete decât în friguri și-mi puteam da samă despre inchipuirea mea; dară visiunile aceste, totuși au fost indetel de surprindătoare, ca să mă neodichneasă foarte.

— Așa este, chiar așa, esclamă dl Goefle inchipuesce-ți... dară o să-ți spui aceasta de-seară: acuma n'am timp. Mă duc, scumpe amice, la baronul; se poate că el mă opresce la prînd, care se servese la două oare. În tot casul am să mă reintorc căt se poate de îngrabă. A! ascultă, fă-mi un serviciu în absența mea.

— Două, trei, dacă vovești, domnule Goefle. De ce este vorba?

— De a scula pe servitorul meu.

De al deștepta?

— Nu, de al scula, a-l îmbrăca, ai imbumba cămășele, al îndesa în pantaloni, care-i sînt prea strimți și el n'are puterea...

— A! pricep! un servitor bătrîn, un amic, bolnav, neputincios?

— Nu! nu tocmai așa... ei! eată-l. Minune! S'a sculat singur! — Bine, jupâne Nils! Foarte bine! Te desvoltezi! Eată-ne deja la două-spre-dece oare în picioare! Și te-ai mbrăcat însuși! Nu te-ai prea-ostenit?

— Nu, domnule Goefle! răspuse băiatul cu

și între jumimea seminariului episcopesc — 80 de candidați — înfloresc un spirit daco-român, încât silințele episcopului Szabó Iános de a vindeca această stare de lucruri dacă nu se resfrâng prin pasivitatea supușilor săi, nu pot produce rezultat decât numai pe jumătate. Credem însă că cu timpul și pe lângă paciență și mai ales dacă Trefort de sus și comiții supremi vor sprigini jos pe vigorosul episcop în animatele sale năzuiri, i va succeda lui Szabó să stărpească dacoromanismul din diecesă sa din Solnoc-Dobâca, Bistrița Năsăud și din Crasna. În Marmăția e mic numărul preoților daco-români, în Solnoc-Doboca energia comitelui suprem Br. Bánffy Dezső și tactica episcopului Szabó nu permit ca dacoromanismul să erumpă în agitațiuni publice, însă prin casele preoților în ascuns se pîtlă dacoromanismul; din contră în părțile Bistriței-Năsăud influenței episcopesci nici pe departe nu i-a succedat de a câștiga credincioși statului maghiar în biserica catolică.

„Dintraltele, se nu uităm, că episcopia aceasta o a făcut era lui Bach ca instrument contra maghiarismului, și în lung șir de ani agitațiunea contra maghiarilor s'a considerat de merit, și acum această episcopie servește intereselor maghiare, luptând cu multe neajunsuri. Episcopul Szabó Iános la venirea sa din Oradea mare a ereșit aici poziție grea, însă prin purtarea sa corectă și patriotică în curând i-a câștigat pre toți, știința lui cea mare i-a câștigat vață și blândeța amici; el nu atâta prin virtute ci mai mult prin bunețea sa a desarmat o parte a preoției sale dacoromâne.

„Dotat rău, căci din 12000 florini pe an trebuia se acopere și trebuințele cancelariei episcopesci și în parte și ale seminariului — nu e greșea lui Szabó, dacă după cum ține și Trefort, în diecesă lipsesc multe, de cari are episcopul trebuință, ca se poată lucra cu succes. Pagubă că nu s'a dus ministrul în jos în Transilvania cea mașter îngrită, ca să se convingă în persoană despre starea de lucruri de acolo. Ce e drept, ministrilor nu li se arată și spun toate.

„Mulțămim domnilor, Rosetti și Grădișteanu că au atras atențiunea guvernului maghiar și a politicilor asupra Ardealului, un lucru pentru care noi în continuu am tot strigat. Până acum se ocupau cu el numai la alegeri, acum l'au pus pe tapet. Căci l'au atacat pe față valachii, după ce de mult l' subsapă în ascuns. Ceea ce n'au putut face somnorosii de deputați ai Ardealului, o au făcut în locul lor agitatorii daco-români, au atras atențiunea Ungariei la pericolul, în care se află Ardealul. Fapte se urmeze după intenție, acesta e răspunsul nostru la epistola lui Trefort.”

Revista politică.

Sibiu, în 27 Iunie.

Precum se vede din articolul de mai sus și se va vedea și din corespondența de mai la vale, maghiarii caută să întrecă pe cei din Cis-Laitania cu amenințările. Prilegiul și de astădată este tot cunoscuta afacere cu toastul dela Iași.

Este un fenomen curios, că domni din partea de dincoaci de Laita și cu prilegiul acesta, ca și cu altele, nu se mărginesc pe lângă obiect și pe lângă firea lui, ci amestecă lucruri, care oameni cu

prudență politică nici n'ar trebui să le amintească. Așa ministrul instrucțiunii publice din Ungaria amestecă toastul dela Iași, cartele geografice dela București cu atitudinea episcopului gr. cat. din Gherla, Ioan Szabó, cu succesele lui în promovarea maghiarisării și cu indigitarea, că toți episcopii românesci, ca se treacă de patrioți buni, să și pună chiemarea în serviciul maghiarisării. El, ceea ce nu se prea șede unui ministru de culte și instrucțiune publică se încearcă și probe de vitejie problematică; el, probabil — fără a se fi înțeles cu ministrul de război din Viena, amenință pentru un toast, cum ține „Românul” dela sfârșitul banchetului, pe statul vecin cu război.

Diarele din Viena, va să zică nu numai oamenii din guvern, sunt mai calme. Ele chiar și reproducând enunțaiuni aspre din presa străină, rămân pe lângă satisfacțiunea, ce e a se cere dela guvernul statului vecin din cauza toastului dela Iași. Diarele din Viena merg mai departe. Ele se pare a căuta să domolească lucrul. Așa „Neue Freue Presse” după ce reproduce o epistolă dela Viena, publicată în „National Zeitung” din Berlin, în care se desaproabă toastul și se califică de neprudență politică în București, cerând schimbarea ministerului românesc, — își pune întrebarea, că oare mai bine ar fi cu alt cabinet decât cu cel alui Brătianu și exprimă părerea, că acei cari cer retragerea acestuia pușcă dincolo de țintă.

Alegerile pentru dieta Boemiei s'au terminat și majoritatea, în cele din urmă, a eșit pe partea Cehilor. Și dieta e deja deschisă. Cehii în bucuria lor promet a fi drepti cu contrarii lor, cu Nemții. Întru cât se vor ținea de cuvânt, nu va trece mult și se va vedea. Nemții însă nu așteaptă dela bunavoiența Cehilor nimic. Din contră „D. Ztg.” ce ne-a venit astăzi speră, că ori ce ar ține organele lui Bismarck, care se vede că cochetează cu Slavii din Cis-Laitania, este numai comedie. „Comedia urei dintre principele Bismarck și dintre naționali nemțesci din Austria este tocmai așa de veche precum este de veche alianța austro-germană, ține „D. Ztg.” și apoi adaugă ironic, că politiciii din Viena și din Cis-Laitania, cari dispun astăzi de putere, au vederi politice în tocmai cum au avut Hübner, Belcredi, Blome și pretinții lor, cari „nau priceput la timpul seu gratulațiunea lui Napoleon III de anul nou și n'au băgat în seamă negura dela Chlum, înainte de a o fi resfirat soarele sângeros dela Königgrätz, într'un mod așa de oribil pentru Austria.

Dela Varșovia vine știrea, că funcționarii dela drumurile de fer rusești, fiind de origine străină, vor fi demisionați. Cei din funcțiuni înalte vor fi demisionați în 1 Ianuarie 1884; ceilalți din funcțiuni mai inferioare, vor fi demisionați în 1 Iulie 1884.

Corespondențe particulare

dela „Telegrafului Roman”.

Budapesta, 6 Iulie 1883. În articolul meu dto 6/18 Iunie a. c. publicat în Nr. 66 al diarului „Telegrafului Român” am accentuat ținuta episcopului bisericeii române unite în cestiunea proiectului de lege pentru scoalele medie. Tot odată am spus

și ceea ce se șoptea printre culise despre fитоarea distincțiunea a episcopului din Gherla, Dr. Ioan Szabó. Distincțiunea a urmat însoțită de un autograf al ministrului de culte și instrucțiune Trefort, care întărește toate informațiunile mele de atunci. Dupla politică a ministrului de culte de a întări biserica catolică, ca element maghiarisătoriu, și de a o arăta în ochii lumii de biserică națională pe contul acelei protestante a reușit. Mai mult, autograful ministrului varsă și mai multă lumină. Densul vine ca un *Jupiter tonans* și din dragoste către P. episcop din Gherla aruncă trăsnete asupra neamului românesc de sub coroana Sântului Stefan. Dacă distincțiunea nu s'ar fi dat pentru ținuta clerului gr. cat. în cestiunea proiectului de lege, acest autograf n'ar fi atât de sprincenat. Acum însă vedem apriat, că el vorbește tot la adresa celor ce și au apărut cu bărbăție interesele lor bisericesci și naționale.

De ocamdată eată autograful fără nici un comentariu. Sunt sigur, că-l va comenta diaristica maghiară, și la timpul său vă veți face datoria arătând publicului cetitor modul de a comenta lucrurile în Ungaria.

Autograful după cum stă el în „Egyetértés” de astăzi (6 Iuliu a. c. Nr. 184) este următoriu:

„La recomandarea consiliului de ministri, Măjestatea Sa, prea grațiosul nostru domn și rege, Te-a distins în mod eclatant pe *Ilustritatea Ta*. Am provocat pe domnul comite suprem, „contele Br. Bánffy Dezső” să și predea distincțiunea. Cu mare plăcere mi-ași fi împlinit însumi în persoană această misiune, și cu o cale mi-ași fi împlinit și promisiunea: de a veni în vara aceasta la Gherla, ca să ved în ce măsură lipsesc la reședința episcopiei toate acelea, de care are episcopul trebuință, spre a pute lucra cu succes. În adevăr e timpul să îndreptăm tot, ce au omis acele guverne, cari având în vedere veleitățile naționalităților, și nu adevăratele interese bisericesci, au înființat episcopii, fără ale prevedea cu instituțiile trebuincioase. Cu toate acestea *Ilustritatea Ta* și și scii îndeplini misiunea, și pe când și gratulez la această distincțiune, nu pot să nu-ți doresc noroc și la înțeleapta și fina purcedere, cu care guvernezi episcopia. *Ilustritatea Ta* scii pune în ecilibru și în consonanță naturale și dezvoltările istoriei seculare. Noi în mânia cartelor din București și ale toastelor din Iași nu numai vom susține părțile Ardealului și Bănatul, ci dacă va fi trebuință le vom apăra și cu arma și pre aceia, cari aici a casă, și permit astfel de fantasii, i vom scii aduce la rațiune, aparțină ei ori cărei clase de cetățeni. *Ilustritatea Ta* în toată privința poți serora de model episcopilor bisericeii greco-catolice unite, și ca atare și zace la inimă binele statului și al turmei, căci aceste interese nu sunt opuse unele altora, pentru aceasta, te rog primesce espresivă călduroasei mele simpatii și a deosebitei mele stime.

Budapesta, 1 Iulie 1883.

Trefort. m. p.

aer de triumf, eu mi-am îmbumbat gamașele foarte bine; uite!

— Cam strîmb; dară tot una, și acum, te vei odihnă, până desară?

— Ba nu, domnule Goefle; voesc să mânânc căci mi este foarte foame, și aceasta mă oprește a dormi bine.

— Veți, ține dl Goefle către Cristian, acesta este servitorul, care mi l'a ales guvernanta mea! Acuma te las sub îngrigirea lui. Fă-l să te asculte dacă poți. Eu, din partemi am renunțat la aceasta Aid, Ulf, mergi înainte, eu te urmez... Ce mai este? Ce ai?

— Eu am, răspuse Ulf, a cărui gînduri urmau mersul razelor soarelui, o scrisoare în buzunar, de care mi-am uitat...

— A mi-o da? foarte bine! Veți, Cristiane, cât, de bine ești servit, în Stollborg!

— Dl Goefle desfăcu revașul și ceti ceea ce urmează, intrerupîndu-se la toată traza pentru a face reflecșiunile sale, franțuzește:

„Scumpe advocate...”

— Cunosc scrisoarea aceasta... A! este contesa Elveda, marea cochetă, partidul rusesc în rochii!..

„Eu doresc a te vedea cea dintăiu. Sciu, că baronul te așteaptă la douăspre-dece oare. Binevoesc a pleca din Stollborg ceva mai de timpuriu și intră în apartamentul meu, căci am să-ți împărtășesc lucruri serioase...”

— Lucruri serioase! ce maliție proastă, neagră ca cărbunele, și vizibilă prin urmare, cu ochii, nearmați ca cărbunele pe zăpadă! Pe onoarea mea, e prea târziu; nu mai este timp.

— În adevăr că nu mai este timp, observă Cristian, și ce are ea să-ți spună, nu merită a asculta.

— A! a! Dta știi dară de ce este vorba?

— Cu toate amănuntele și o să-ți spun îndată fără temere că dta vei sprigini o dorință încât de urită, atât de ridiculă. Contesa vrea să-și mărite dragălașa sa nepoată Margareta, după bătrânul și funebrul baron Olaus.

— Asta o sciu și am și batjocorit, fără șfală, acest proiect frumos. A căsătorii frumoasa luna lui Maiu cu posomoritul Decembrie? Trebuie să fie o căciulă albă ca vîrfu lui Sylfallet, ca să ai asemenea idei!

— A! Asta am așteptat-o! Așa-i domnule Goefle că este o infamie a jertfi pe Margareta astfel?

— Ei, ei! Margareta? Așa! Dta esci dară bine cunoscut cu Margareta?

Nu prea; chiar că o am vădut: ea este încântătoare.

— Așa se ține: dară de unde drac cunosti dta pe contesa, și cum de-i scii proiectele sale intime?

— Asta este o istorie ce o se ține-o spun, când vei avea timp...

— Ei! nu, n'am timp... dară mai este un postscriptum, care nu l'am vădut... și care nu-l înțeleg.

„Am să-ți fac complimentele mele asupra înfățișării și a spiritului nepotului Dtae...”

— Nepotul meu! Eu n'am nepot! A înebunit contesa?

„Însă spiritul acesta l'a încurcat urit și pentru afrontul său, el merită să-l speli zdravên!... O să mai vorbim de aceasta și eu voiu cerca a repara nebuniile sale, eu am mare plăcere a ține, prostiile sale!...”

— Afrontul său, prostiile sale! Precum se vede domnul nepot al meu se poartă bine! Dară cum drac să prind pe obrasnicul acela ca să-l speli cum se cade?

— Vai, domnule Goefle, n'ai se mergi departe, ține Cristian în ton tânguitor. Cum de nu găcesci că, dacă m'am putut introduce fără mască la balul de ađi-noapte, de sigur numele lui Cristian Waldo nu mi-ar fi deschis ușa?

— Nu ține contrarul; dar așa sub numele Goefle...?

— Învițația mea a fost sub acest nume cinstit în buzunarul meu.

— Dar așa, domnule, ține dl Goefle în ton sever și cu ochii sclipind de mânie dta nu te ai mulțămi a lua hainele complete a le oamenilor, începînd dela pudra părului și până la talpă inclusiv; dta și-ai permis a le lua și numele lor și a-i face responsabili pentru nebuniile ce-ți place a le comite! Aceasta întrece permisiunea... (Vă urma.)

Traduceri ungurești.

Relativ la cele scrise mai sus*) reproducem, rectificând și înțelegând, traducerea pe care un maghiar a făcut-o numelor de botez ale Românilor din Solnoc:

<i>Afinia</i>	din Euphemia (bineprevestitoare) se traduce cu Amalia;
<i>Anania</i>	nume biblic de bărbat, se traduce prin Anna. Prorocul Anania, ungrindu-se, devine Androgyn.
<i>Artemie</i>	(dela <i>artemiu</i> , sînătate, întremare) se traduce prin <i>Aurel</i> .
<i>Ariton</i>	(Chariton, Gratosus) se chiamă Ambruș (Ambrosius.)
<i>Dochia</i>	(gr. Eudokia. buna favoare) ungurește — Doroty. Pe Eudochia, nevasta împăratului Teodosiu, autoarea poemei <i>Homerokentra</i> , o chiama Dorotyia?
<i>Despa</i>	<i>Despina</i> (Despoina — stăpână, împărăteasă, fiica lui Neptun și a Cererii) se chiamă pe ungurește Döme, adică Dumitru.
<i>Efrem</i>	numele biblic Ephraim se traduce cu numele tartar Elemér.
<i>Eufrosina</i>	(dela gr. euphrosyne, veselie, plăcere, Hilaria; una din cele trei grații) se chiamă ungurește Erzsébet.
<i>Firona</i>	(Verona) nume de femeie se traduce prin nume bărbătesc Ferencz (Francisc).
<i>Gafta</i>	(Agate, Bona) se traduce cu Gizella.
<i>Gherman</i>	(lat. Germanus, frate-drept se chiamă Gyerö.
<i>Gerasim</i>	(gr. Gerasimos, Spectabilis) se chiamă Gyárfás.
<i>Gasia</i> , <i>Agapia</i>	(gr. agape iubire) se chiamă Agnes.
<i>Istratie</i>	(gr. Eustratios, bine oșitorul) se chiamă ungurește Szende (blând).
<i>Iftimie</i>	(gr. Euthymios, cel cu inimă bună) se botează Imre (Emeric).
<i>Iroftie</i>	(Hierotheus) se traduce cu Reszö (Rudolf).
<i>Istafie</i>	(gr. Eustachius, cel ce dă bune roade) chiamă Albert.
<i>Isaia</i>	(nume biblic Iesaias) se chiamă István (Stefan)
<i>Ilontie</i>	(Leontius) se traduce cu Lajos (Ludovic).
<i>Iov</i>	(nume biblic: Hiob) se traduce cu Iozsef.
Până și cartea lui Iov, aceea parte pesimista a bibliei din care se vede că lumea e deșartă ca în învățatura ungurească nu scapă de traducere.	
<i>Condratie</i>	(St. Quadratus, episcop în Atena, pe la a. 126, discipol al apostolilor, autorul unei „Apologii a Creștinilor“ adresată împăratului Adrian se numesce Kálmán.
<i>Melentie</i>	(gr. Meletios, Silitorul) ung. Máté.
<i>Melentia</i>	(Meletia) ung. Martha.
<i>Minodora</i>	(purtătoarea de dar) Minna
<i>Macaveiu</i>	nume ebraic <i>Maccabaeus</i> , ungurește Mártón (Martin).
<i>Maxim</i>	(Maximus) ung. Miksa
<i>Mirilă</i>	(diminutiv dela <i>Mirea</i> -ung. Károly
<i>Martial</i>	(Martialis) ung. Marte (Martínus)
<i>Nichita</i>	(Niketas, invingătorul, Victor) ung. Nandor (Ferdinand)
<i>Nastasia</i>	(Anastasia) ung. Anna.
<i>Olimpiu</i>	(Olympios — ceresc) ung. Otto.
<i>Pantea</i>	(Pantelemon) gr. Panteleon.
<i>Pintea</i>	(item dela Pintili — Pantelemon) ung. Pető
<i>Porfir</i>	<i>Porfirie</i> (Porphyraios, de purpură) ung. Peter.
<i>Pelagia</i>	(pelagia marina, ergo Marina) ung. Panna
<i>Parasca</i>	(Paraskeva, pregătire, sf. Vineri), ung. Piroșca. (Rosa.)
<i>Paraschiva</i>	(item Paraskeve) ung. Piroșka.
<i>Rafila</i>	(Rachela, nume biblic) ung. Rózsa.
<i>Spiridon</i>	(Speiridion,) ung. Simon.
<i>Sofron</i>	(sophon, înțelept) ung. Szombor.
<i>Sofrona</i>	(sophonii, gr. Înțelepciune) ung. Sára.
<i>Zamfira</i>	(dela Sappheiros, zamfir, peatră nestimată albăstră) ung. Samu.
<i>Senia</i>	(Xenia, peregrina, alienigena-străină) ung. Szeren
<i>Tifor</i>	(-chifor, Nikephoros, purtător de biruință — Victor) ung. Tibor.
<i>Tanasia</i>	(Euthanasia) — ung. Anna.
<i>Trifan</i>	(triphanos, triluciu) ung. Tamás (Toma.)
<i>Titiana</i>	(fem. dela <i>Tatius</i> și <i>Tatianus</i> , Tatiana, nume italic) ung. Teréz.
<i>Telentie</i>	(Terentius, nume latin) ung. Lörincz (Larentius.)
<i>Trif</i>	(Trif-an, triphanos, triluciu) ung. Tihamér, nume tartaric.
<i>Tira</i>	<i>Tirila</i> (Kyrillus) ung. Károly.
<i>Titian</i>	(Tatianus) ung. Tizian
<i>Tim</i>	(-chim, — Achim, Ioachim, nume biblic) ung. Ienő.
<i>Uztina</i>	(Augustina) ung. Julia
<i>Villa</i>	(slav. vila, nympa;) ung. Sibylla.
<i>Vértan</i>	<i>Vértoc</i> (slav. dela vărât, hortus — Olitor) ung. Vidor (Vasilie.)
<i>Vasilică</i>	(Vasil-ică, Vasile, basileus, rege) ung. Lászlo (Vladislav)
<i>Zenobia</i>	numele vestitei împărătese a Palmyrei, prinsă de Aurelian și purtată în triumf; asemenea numele unui oraș al Syriei lângă Euphrat, întemeiat de ea) ung. Zoltan (fiul lui Arpad)

*) A se vedea numărul trecut reproducerea din „Timpul“. Red.

Am propune autorului maghiar să s'apace de traducere de opere istorice și geografice — după același metod și cu aceleași cunoștințe lingvistice. Ne am pomeni atunci ca pe Caesar la chemat Sulem-Fekete, pe Alexandru al Macedoniei Elemér, ear pe Napoleon Rozsa-Sándor.

Varietăți.

* (Parastas.) Dela Cristesci ni se scrie, că s'a celebrat un parastas solemn în memoria în veci neuitatului Arhiepiscop și Metropolit Andrei baron de Șaguna. Cu ocaziunea aceasta părintele paroch al locului rosti o cuvântare în termeni populari în care arată însemnătatea acestui mare bărbat pe terenul bisericesc, național și școlastic.

* Domnul Kallay, ministrul comun de finance a sosit alaltăeri din călătoria sa din Bosnia, la Viena.

* (Comisiunea pentru regularea frunțărilor,) dintre Austro-Ungaria și România s'a constituit în chipul următor: President consiliariul intim Grigoriu Beldy; membri: George Pogány, comite suprem în comitatul Uniedoarei. Acesta este totdeodată și vicepresident; mai departe baronul Gavriil Apor, protonotariul comitatului Treiscanelor; Béla Nagy, director de finance și Ludovic Fabini, colonel și cap al statului major general. Din partea României: Generalii Pencovici și Barozzi, N. Ionescu, fost ministru de externe și deputații: Papadopulo, Calimachi.

* (Postal.) La stațiunea postală din Bandul de Câmpie, comitatul Mureș Turda pe lângă contract și cațiune de 100 fl. bani numerați, se deschide concurs și anume cu emolumentele următoare:

120 fl. salariu

40 fl. pașal de cancelarie.

450 fl. pașal de transport.

Rugărilor trebuie înaintate la direcțiunea postală reg. ung. din Sibiu în timp de 3 săptămâni.

* (Postal) Oficiul postal din Bandul de Câmpie înceată provisor în a 8-a a lunii curente, și comunele aparținătoare de cercul acesta: Bandul de Câmpie, Grebiniș, Capuș, Mădărașul de câmpie, Uroi, Iclandul mic și mare, Saltelic, Pustafekete, Liorința, Uroiul secus de Câmpie, Vaideei și Petea de Câmpie, se încorporează la cercul oficiului postal din Mureș Oșorheiu.

* Iubileul de 100 ani.) Comuna noastră bisericească din Făgăraș a s'erbatoa două și de Rosale jubileul de 100 ani dela ridicarea bisericeii. S'erbarea a decurs într'un mod demn și frumos, conform unei programe satorite. După liturgie a urmat un parastas pentru ctitorii bisericeii, apoi o cuvântare, rostită de părintele Vincentiu Grama, paroch în Riușor. Oratorul arată între alte starea deplorabilă a credincioșilor nostri după introducerea unirei cu Roma, care avu drept urmare, că credincioșii nostri fură despoiați de locașul sânt, unde se puteau aduna spre a se ruga lui Ddeu, ai aduce jertfa și mulțumită. Credincioșii nostri, continuă oratorul să v'ădure după desbinarea confesională, siliți a alerga prin satele vecine spre a se nutri sufletesce cu cuvântul lui Ddeu. Abia se aflară într'un târziu cinci comercianții români cari din sudoarea lor proprie și din colecte la anul 1783 ridicară biserica.

Servițiul Ddeesc, sub conducerea Domnului protopresbiter Petru Popescu se sevăși de patru preoți.

La înălțarea solemnității a contribuit și cântările esecutate de elevii scoalelor noastre din Făgăraș și din Betlean.

Cu privire la s'erbarea aceasta mai adaugem următoarele:

Fiind public numeros, biserica altecum în condițiuni financiare nu prea suficiente avu îmbucurătoarea ocaziune a primi filerul oferit din partea On. public binevoitor și anume: pre disc incurse suma de 1 fl. 91., cr v. a.: oferte marinimoase dela următorii p. t. Domni: Ioan Aiser, Bucuresci 10 fl., Ioan Horea 1 fl., Robest Herzum 1 fl., Ioan Hobian, Deva 1 fl., Ioan Selegeanu, Șerpeni 1 fl., Constaadin Hobian 1 fl., Laurian Hobian 1 fl., Costi Hobian 1 fl., Ioan Toflea 1 fl., Georgiu Beclerian 60 cr., Ioan Ghimbășanul 1 fl., N. N. 60 cr., Basiliu Denghel 50 cr., Petru Pop 60 cr., Maria Brânzea 40 cr., Stefan Balan 40 cr., Elisain Mijea 1 fl., Lazariciu 1 fl., Iosiv Pelineanu 60 cr., Molinț Frit 60., Constantin Țintaru 1 fl., Vasiliu Berianu 40 cr., George Măndrean 1 fl., Petru Neicu 30 cr., Nicolau Aron 50 cr., — cărora li se aduce mulțumită. — Venitul total 30 fl. 41 cr., spese 10 fl. 54 cr., venit curat 19 fl. 87 cr. v. a., puțin dar mai bun ca nimic.

Făgăraș 17 Iunie 1883 v.

Ioan Ciora,
epitrop.

Nicolau Aron,
înv. și not. al com. par.

* (Cărți didactice aprobate). Gramatica română în scoalele elementare:

a) manual pentru învățatori,

b) manual pentru școlari de Vasilie Măndreanu, profesor în Caransebeș, aprobată și recomandată de consistoriul diecesei Caransebeșului prin circularul ddo 18 Nov. 1882 Nr. 764 scol. s'a aprobat în dillele acestea și de ministrul ung. reg de culte și instrucțiune publică, care prin ordinațiunea ministerială ddo 2 Iunie a. c. Nr 15,477 recomandă aceste cărți didactice spre folosirea în toate scoalele populare, precum și în instituttele preparandiale române.

Consistoriul diecesei Aradului prin circularul său ddo 15 Iunie a. c. Nr. 1590 încă recomandă învățătorilor aceste cărți didactice spre procurare și întrebuințare în scoalele diecesei Aradului.

Aceste cărți didactice sânt dară până acum aprobate:

1. din partea ministrului ung. reg. de culte și instrucțiune publică;

2. din partea Consistoriului diecesei Caransebeșului și

3. din partea Consistoriului diecesei Aradului.

După cum sântem înțormăți în timpul cel mai scurt vor fi aprobate și din partea Consistoriului arhiepiscopesc din Sibiu.

Aceste cărți didactice la aparițiunea lor au fost îmbrășate de o critică cât se poate de favorabilă. Eată, ce dize un bărbat de școală erudit:

„Ni-a lipsit o carte, care se aplice principiile

teoretice asupra întregii materii gramaticale. Autorul cărții de față și-a luat osteneala și a făcut-o.“

„Gramatica dlui Măndreanu e unică, în ce privește obiectul limbei, care părăsind sistemul științific cu desevârșire, se apropie de băeat, îi presintă în bucăți de cetire forme deja cunoscute, îl îndeamnă a le grupa, a abstrage regule și a clădi în chipul acesta sistemul legilor limbei. Conduc de dinsa copilul se bucură de rezultatele dobândite, pentru că el însuși le află.“

„Alcătuată pe temeiul metodului elementar bine înțeles, și înzestrată cu toate înlesnirile, atât pentru învățator cât și pentru școlar, gramatica dlui Măndreanu presintă o lucrare eminentă practică“.

Se pot procura prin ori-care librerie sau de dreptul dela autorul. Manualul pentru învățatori cu 1 fl. 20 cr., manualul pentru școlari 45 cr.

* (Cavaleri de industrie.) În 15 Iunie a. c., cu ocaziunea t'ergului de țeară în Zlatna, un individ îmbrăcat domnesce și cu orologiu observă, că un biet român din Trâmpoele, anume Ioan Negrușca, are la sine bani, prețul unei părechi de boi, ce tocma v'enduse. De unde ești pretine? întrebă neșcunoscutul; — Din Trâmpoele Domnule! — Ce binevenit îmi esci, continuă străinul, am lipsă mare de a trimite o epistolă preotului D Voastră, cu care sânt foarte bine cunoscut, te rog fă bunătate și o du. Românul ca totdeauna bun la inimă și gata a face bine promite: Cu toată inima, Domnule.

Individul străin chiamă pe român la cartirul său și până a scrie epistola îmbie pe român să bea un păhar de rosol, adus de servitorul său dintr'un pachet, ce-l avea acolo. Românul poate și mândru că este omenit din partea unui domn străin, a beut un păhăruț și mai târziu și al doilea. După acest din urmă a ameiț și n'a mai știut de sine. Când s'a trețit, s'a pomenit în grădina cartirului și lipsit de 140 fl., prețul boilor v'enduți.

Ajungând întâmplarea aceasta la cunoștința sergentului de gendarmi Iosif Selăgeanu (Szilágyi) român din Abrud, și convingându-se acest din urmă că făptuitorul s'a depărtat din cartir, mai întâiu a luat informațiunile, posibile și apoi o trăsură, în care a luat cu sine și pe copilul otelierului, unde streinul fusese în cartir. Sergentul, care aflase urma criminalului, s'a luat în grabă spre Alba-Iulia, îndreptându-se dea dreptul la gară. După ce a cercetat acolo și mai pre urmă în toate otelele și restaurațiunile în zadar, s'a întors înderēt la Zlatna.

La întoarcere însă i-a venit în minte să se îndrepte spre Teiuși, luând acum cu sine și pe cocierul otelierului din Zlatna, pe care din întâmplare îl aflase în Alba-Iulia. Și în Teiuși a observat aceeași tactică ca în Alba-Iulia, sa dus de dreptul la gară, luând și pe alți gendarmi din loc cu sine. Negăsind acolo nici un iedivid suspect a început a căuta prin alte locuri. În sfârșit sergentul isbuti a da pe câmp, în nesce gropi, de patru pungași, cari parte dormiau, parte privegiau.

Pungașii sânt: Salamon Iozsef, jidan din ținutul Bistriței, Péter Ferencz, maghiar din ținutul Mureș Oșorheului, Antonie Mureșan din Alba-Iulia, și în sfârșit Ana Roth, jidană din ținutul Brașovului. Lucrul cel dintăiu fu că toți patru indiviții fură legați și esportați la judecătoria din Abrud. Bani furăți 140 fl. s'an aflat cusuți în mănecă surtucului lui Salamon Iozsef.

Onoare stăruinței și dexterității Domnului sergent, pentru care credem, că nu va lipsi recunoștința. Justiția și va face datoria.

* (Schimbări în personalul diplomatic român). „Gaz. de Roum.“ anunță următoarele numiri în personalul legațiilor noastre:

D. Dimitrie Olănescu, prim secretar al legației române din Constantinopol, se numește director al diviziunii consulare din ministerul de externe, și d. A. Beldiman, prim secretar la legația din Berlin, se numește șef al diviziunii politice la același minister.

D. Giuvara, prim secretar al legației din Brüssel se trece în aceeași calitate la Constantinopol.

D. Dimitrie I. Ghica, deputat se numește prim secretar la legația din Berlin.

D. C. Mărăcean, actual șef de cabinet la ministerul de esterne, se numește prim secretar la legația din Brusella și Haga.

D. Liteanu ministrul României la Berlin, plecând în concediu, afacerile legației vor fi gerate de d. Beldiman, în lipsa căruia direcțiunea diviziunii politice va fi încredințată provisoriu dlui D. I. Ghica.

* (Trăsnet.) În luna c. 5-a st. n. locuitorii din Almașul mare Ioan Abrudean și Neliu Petrean, vădând apropierea tempestății cu fulgere, s'au suit în turnul bisericii și când trăgeau clopotele i-au trăsmit pe ambii, așa că i-au scorbit morți jos din turn.

Mai nou.

Viena, 9 Iulie n. Nota guvernului român către legatul austro-unguresc Mayr în Bucuresci este în esență: Amânarea (desvoltării toastului lui Grădișteanu Red.) a cauzat-o absența regelui și ministrului de esterne. Guvernul regelui nu condamnă astăzi antaia-oară agitațiunile iloiale îndreptate contra staturilor vecine. Guvernul își cunoaște datorința de a nu tolera agitațiunile, care conturbă raporturile de vecinătate bună, și după reîntrarea sea în concertul european, nu se va abate dela atitudinea aceasta.

Conspectul operațiilor, Institutului de credit și de economii „Albina“ în luna Iunie 1883.

Întrate.		fl.	cr.
Numerariu transpus din 31 Maiu		38,792.76	
Depuneri		108,928.64	
Cambie rescumperate		163,903.15	
Împrumuturi ipototecare și alte împrumuturi		18,044.78	
Interese și provisiuni		15,017.45	
Fondul de pensiune		59.50	
Monetă vândută		86,613.34	
Efecte		30,297.25	
Conturi curente		6,643.73	
Diverse		434.37	
		fl. 468,734.97	

Eșite.		fl.	cr.
Depuneri		111,558.72	
Cambie escomptate		181,158.36	
Împrumuturi ipototecare și alte împrumuturi		29,210.80	
Interese pentru depuneri și alte interese		3,615.17	
Contribuțiune și competențe		9.20	
Salarii și spese		2,046.76	
Monetă cumpărată		61,022.77	
Conturi curente		14,692.01	
Diverse		4,885.29	
Saldo în numerariu cu 31 Iunie 1883.		60,535.89	
		fl. 468,734.97	

Sibiu în 30 Iunie 1883.

Visarion Roman m. p.,
director executiv.

I. Lissai m. p.,
comptab.

Lista

contribuenților la Maiatul „Reuniunii femeilor române“ din Abrud - Abrud - sat și giur: ținut în 18 Iunie 1883 n. (Incheere).

Din Roșia: DD. Simeon Caian 4 fl., Jurca Iosif 4 fl., Nicolae Mestecan 2 fl., George Cosma 2 fl., Ioan Almășan 2 fl., Nicolae Hetcu 2 fl., Ioan Păcurariu 1 fl., Candid Albini 1 fl., David Iános 1 fl., Alesandru Almășan 1 fl., Vertlen Gyuri 1 fl. Dna Cetilia Hocman 1 fl. Nicolau Trifan 1 fl., Pompiliu St. Șuluț 50 cr., George Bocanicu 50 cr., Corpade Vasile 1 fl.

Din Bucium: DD. Alesandru Danciu, direc. 2 fl., Ioan Todescu 2 fl., Alesandru Danciu, preot 2 fl., Ioan Iancu 2 fl., Nicolae Bașan 1 fl., Teodor Tomuș 1 fl., Alesandru Sava 1 fl., Ioan Jiurgiu 1 fl., Ioan Danciu 1 fl., Vasilie Corpade 1 fl., Ioan Dandea 1 fl., Jurca Dumitru 2 fl., Moise Jurca 1 fl., Iosif Ciura 1 fl., Dr. Aurel Chisbach 1 fl., Ioan Retegan 50 cr., Ioan Șioica 1 fl., Gregoriu Sima 1 fl., Nicolae Șioica 2 fl., Nicolau Ciandran 1 fl., Nicolae Jurca 1 fl., Nicolau Lupu 50 cr., Jurca Todor 50 cr. Tomuș Alesandru 1 fl.

Din Câmpeni: DD. Ioan Danciu, administrator protopresb. Offenbaia 2 fl., Gerasim Candrea 3 fl., Dr. Absolon Todea 2 fl., Basiliu Matora 2 fl., George Decean 2 fl., Iulius von Veldenfeld 2 fl. Dna Anna Manovicu 2 fl. Dimetrie Muntean 1 fl., Ioan Jonete 1 fl., Iulius Hocman 1 fl. Dna Paraschiva Moldovan 1 fl. Nicolae Dăscălescu 1 fl., Nicolae Corcheș 1 fl., Ioan Matora 1 fl., Gerasim Morariu 1 fl., Clement Aiudean 1 fl., Vasilie Matora jun. 1 fl., Sigismund Lövy 50 cr., Moisiu Manovicu 1 fl.

Din Alba c: DD. Ioan Todea, paroch 1 fl., Ioan Todea, notariu 2 fl., Rudolf Lövy 2 fl., Ioan Tioc 1 fl., Teodor Pasca 50 cr., Teodor Marcan 1 fl., Burz Teodor 1 fl. — Suma totală 310 fl. 60 cr.

Cu ocaziunea Maiailui, au mai intrat ca tacsă dela membre nouă, fundatoare, și ordinare: DD-ne Ditia Danciu din Bucium 10 fl. Ana Adamovicu Abrud 10 fl. Catița Jurca din Roșia 10 fl. Sofia Gligor 1 fl. DD. Alesandru Sava 1 fl., Gregoriu Sima 1 fl., Vasilie Carpade 1 fl. — Suma 34 fl. Abrud în 28 Iunie 1883.

Ana Gall m. p.,
președintă.

Alesandru Ciura m. p.,
secretariu.

Loterie.

Sâmbătă în 25 Iunie 1883.

Buda: 55 22 72 51 17

Bursa de Viena și Pesta.

Din 7 Iulie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.95	119.75
Împrumutul drumurilor de fer ung.	137.50	137.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	91.50	91.50
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient ung.	114.50	114.—
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“		100.30
Galbin	5.65	5.66
Napoleon	9.50	9.49
100 marce nemțesci	58.50	58.45

Nr. 364 1882.

[435] 1—1

Anunțiu.

Conform prescrierii §. 124 din regulamentul pentru procedura judecătorească în cauze matrimoniale se face prin aceasta cunoscut, cumcă prin sentința venerabilului consistoriu arhidiececan din din 23 Septembrie 1882 Nr. 59 Ioan Olariu Baloiu din Boița, comitatul Sibiiului, este despărțit de cătră pribegita sa soție Maria Zacharia, tot de acolo. Sibiu, 27 Iunie 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sibiiului.

Nr. 158.

[433] 2—3

CONCURS.

Încuviințându-se prin venerabilul ordin consistorial din 12 Maiu 1883. Nr. 1173. B. așezarea unui capelan în parochia de clasa a II. din comuna Vingard lângă neputinciosul paroch de aici, se escrie pentru ocuparea numitului post concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele capelanali sânt 300 fl. din venitele parochiale de 600 fl. v. a.

Aspiranții la postul acesta de capelan au ași adresa suplicile înzestrate în regulă cu toate documentele recerute de statutul organic și regulamentul congressional din anul 1878 oficiului protopresbiteral subsemnat.

Sebeș în 3 Iunie 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Tipeiu m. p.,
protopresbiter.

Nr. 73/1883. Dir. gimn.

[432] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post profesoral la gimnasiul public gr. or. rom. din Brad (comitatul Hunedoarei), prin aceasta se escrie concurs cu terminul până în 20 Iulie st. v. a. c.

Salariul împreunat cu acest post e 600 fl. v. a. solvinți din cassa fondului gimnasial în rate lunari; ear după un serviciu de 10 ani decenale de 100 fl.

Dela concurenți se cere, ca să fie români de religiunea gr. or. și pe lângă esamenul de maturitate să aibă pregătirea pentru cariera profesorală prescrișă de legea pentru scoalele medii, să fie asultat și terminat cu succes bun cursul filosofic și filologic la vre-o uiversitate.

Concurenții au ași îndrepta pe tițiunile bine instruate la subsemnatul oficiu protopresbiteral, ca directore și președinte al reprezentanței gimnasiale.

Din ședința reprezentanței gimnasiale ținută în 21 Maiu 1883.

Brad în 11 Iunie 1883.

Georgiu Părău m. p.,
adstr. ppresbiteral gr. or. al
Zarandului Direc. al repres. gimn.

Turnătoare de clopote și de metal

a lui

Antonie Novotny

le recomandă pentru facerea de clopote nouă, pentru turnarea din nou a clopotelor sparte de toată mărimea, precum și pentru construirea a mai multor clopote în acord harmonic, oferind garanță pe mai mulți ani. Montate cu chivere (co-roane) de lemn, fer turnat și făurit; astfel construite, că după ce sânt usate pe o parte se potă fi învrtite cu înlesnire în ori-ce direcțiune, prin ceea ce se evită creparea lor.

Cu deosebire recomand

clopotele găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai întins, mai puternic și mai adânc, ca cele de sistemul vechiu; un astfel de clopot în greutate de 300 punți egalează pe unul de 400 punți.

Recomand mai departe scaune de fer făurit pentru clopote solide și frumoase, clopote pentru orologiu sau discuri pentru oroloage și toace din metal, precum și toate celelalte articole de alamă și metal aparținătoare de această categorie, cu prețurile cele mai moderate. Se construiesc clopote și pe lângă plătirea făcută în rate.

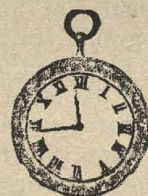
Clopote dela 300 punți în jos, precum și stropitoare de mână se află totdeauna în magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuează solid și prompt se recomandă

Antonie Novotny.

[359] 6—10

Timișoara, Fabrică.

Numai odată

se ofere o ocaziune așa de favorabilă de a procura un orologiu escelent cu

jumătate prețul.

Desfacere grandioasă.

Reporturile politice, care s'au ivit în întreg continentul Europei, n'au lăsat neatinsă și Elveția. Consecența a fost emigrarea lucrătorilor în masse, care a periclitat existența fabricilor. Și fabrica reprezentată de noi, care e cea dintăiu și cea mai însemnată fabrică de oroloage, a închis de o cam dată fabrica sa, încredințându-ne pe noi cu vânderea fabricatorului sale. Aceste așa numitele oroloage de buzunariu-Washington sânt cele mai bune de pe lume, sânt foarte elegant gravurate și înfrumșate și lucrare după sistem americană.

Toate oroloagele sânt repassate (esaminat) pe secundă și garanțăm pentru fie-care 5 ani

Ca dovadă a garanției sigure și a solidității celei mai severe, ne obligăm prin aceasta în public, că sântem gata a reprimi și schimba fie-care orologiu, ce nu convine.

1000 remontoire de buzunariu fără cheie de întors la toartă, cu mantelă de cristal, regulate cu acurateță extra-ordinară pe secundă; afară de aceasta aurite prin electro-galvanism nou, dimpreună cu lanț și medalion etc., prețul de mai nainte fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unul.

1000 ancore esemplare de lucș din argint, pe 15 rubinuri cu cadranuri în email, arătător de secunde, sticlă lată de cristal, mai nainte cu fl. 21, acum numai fl. 12.25 de unul, toate repassate pe secundă.

1000 oroloage-cilindre înfrumșate în capsulă de nickel argint, cu sticlă lată de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanț medalion și cutie de catifea, mai nainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unul.

1000 oroloage ancore de argint veritabil de 13 loși, probat de oficiul-monetariu c. r. pe 18 rubinuri, afară de aceasta aurite prin electricitate, foarte fin regulate. Oroloagele au costat mai nainte fl. 27 acum numai fl. 14.40 unul.

Comandând cine-va oroloage pendule are să adauge și o arună.

Adresa:

Desfacere de oroloage

Fabricice de oroloage Fromm.

Viena Rothenthurmstrasse Nr. 39, Parterre.

[434] 1—1